

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 4 septembrie – 10 septembrie 2016

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Sărbătoare

NAȘTEREA MAICII DOMNULUI

Joi, 08 septembrie, 2016, ora 11,00 Sf Liturghie

Femeile, curajul Bisericii

„Descriind slujirea Maicii Domnului, papa Francisc a evidențiat totala lipsă de ezitare în a-și împlini misiunea, fapt subliniat și de textul sacru prin cuvintele "s-a dus în grabă", acțiune înfăptuită – după cum observă pontiful – fără teamă de pericole, deși era însărcinată.

"Această tânără de șaisprezece, șaptesprezece ani, nu mai mult, era curajoasă. Se ridică și pleacă", a explicat Sfântul Părinte: "Curaj de femeie.

În Biserică sunt femeile curajoase, asemenea Maicii Domnului. Femeile care se ocupă de familie, de educația fiilor, care înfruntă numeroase obstacole și situații dureroase, care se îngrijesc de bolnavi... Sunt curajoase..., se ridică și slujesc, slujesc. Slujirea este semnul distinctiv al creștinului. Cine nu trăiește pentru a sluji, trăiește fără un rost. Slujirea cu bucurie este comportamentul pe care aș dori să-l subliniez azi. Bucurie și slujire; a trăi pentru a sluji." (Papa Francisc)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Burcuș Nicolae** în numele comunității Parohiei Greco Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

IERTAȚI, IERTÂND

Spre deosebire de logica întâlnită în lumea în care trăim, în Împărăția cerurilor adevărata problemă nu o reprezintă datoriile pe care le avem, ci cele pe care ceilalți le au la noi. Evanghelia de astăzi se numește a Datornicului nemilostiv și dintre cele două cuvinte, cel problematic nu este primul, datornic, ci cel de-al doilea: nemilostiv. Oricât de ciudat ar părea, cele mai mari obstacole înspre mântuire nu sunt greșelile noastre. Pe acelea Dumnezeu este tot timpul gata să ni le ierte, oricât de mari ar fi. Sfânta Tereza de Lisieux cântă îndurarea Domnului spunând că cel mai mare păcat imaginabil, în fața iubirii lui Dumnezeu este la fel ca o picătură de apă aruncată pe un rug aprins. Cel mai mare obstacol este lipsa îndurării față de frații noștri: ea ne blochează cu adevărat calea spre mântuire! La fel ca în povestea despre aceea femeie care chiar dacă nu făcuse prea mult bine în timpul vieții, atunci când moare, i se ia în considerare faptul că odată, a dăruit o ceapă verde unei femei nevoiașе. Dumnezeu privește cu îndurare spre ea și femeia, agățată de cozile cepei este gata să fie trasă înspre Rai. În schimb, în momentul în care începe să se înalțe, alte suflete se agață de picioarele ei și încep să urce și ele înspre locul de veșnică fericire. Femeia începe să dea din picioare nemulțumită, convinsă că era un privilegiu destinat exclusiv ei. În acea clipa cozile de ceapa se rup făcând să piară șansa de mântuire acordată de Îndurarea Divină.

În evanghelia de duminica trecută, a vindecării lunaticului, am văzut că Dumnezeu ne dăruiește, prin credință, atotputernicia Sa. Isus ne spune: totul este cu puțință celui ce crede. Astăzi vedem că și iertarea este pusă la îndemâna noastră și de aceea nu-l putem acuza pe Domnul că nu ne iartă: primim iertarea, dacă știm să o și daruim, dacă intrăm într-o logică a iertării. Cele două mari porunci ale iubirii, de Dumnezeu și de aproapele, despre care Isus ne spune că în fapt constituie una singură, le regăsim de-a lungul întregii Sfinte Scripturi, sub forma unor nebănuite reciprocități. Este suficient să ne gândim doar la câteva exemple: cu ce măsură vei măsura, cu aceea ți se va măsura și ție. Sau: iubește pe aproapele tău ca pe tine însuși. Ori de asemenea: nu judeca și nu vei fi judecat. Putem găsi multe altele, din care să înțelegem un lucru esențial: că e vorba de noi înșine, de aproapele sau de Dumnezeu, nu putem schimba registrele. Ceea ce alegem, aplicăm la toate nivelele. Dacă nu vom ierta aproapelui nostru, nici Dumnezeu nu ne va ierta, și în mod paradoxal, nici noi, nouă înșine, nu vom fii capabili să ne dăruim iertare. Invers, în momentul în care primim iertarea Cerului și simțind dulceața îndurării o dăruim și celorlalți, vom ști să fim îngăduitori și înțelegători și față de noi înșine atunci când greșim. Iertați, așadar, să știm să dăruim și noi iertare.